

Ο βελονισμός στον σύγχρονο άνθρωπο

Η πανάρχαια μέθοδος του βελονισμού επί έξι χιλιάδες χρόνια εξακολουθεί να συμβάλλει στη θεραπεία και αντιμετώπιση του πόνου και πάμπολλων ασθενειών, έχοντας τη μοναδικότητα μιας μεθόδου δοκιμασμένης από τον χρόνο

Του δρος Γιώργου Πισιάρ*

...ον χρόνο όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και την απουσία επιπλοκών. Η εφαρμογή του βελονισμού, ο οποίος είναι τρόπος θεραπείας με την τοποθέτηση βελονών στο δέρμα, ξεκίνησε πριν από έξι χιλιάδες χρόνια στην Κίνα.

...την Δύση άρχισε να διαδίδεται πριν από 170 χρόνια περίπου και στην Κύπρο πριν από περίπου 30 χρόνια. Τι είναι όμως ο βελονισμός; Είναι η θεραπεία λειτουργικών ανατάξιμων παθήσεων με την εισαγωγή βελονών από ατσάλι, ασήμι, χρυσό ή τιτάνιο σε συγκεκριμένα σημεία του δέρματος. Η βελόνα τοποθετείται συνήθως στα σημεία που πονούν, σε μικρότερο η μεγαλύτερο βάθος. Η βελόνα μένει εκεί περίπου 20-30 λεπτά και στη συνέχεια βγαίνει. Είναι πολύ σημαντικό ο ιατρός βελονιστής να γνωρίζει πολύ καλά ανατομία και φυσιολογία. Φαίνεται ότι ο βελονισμός, με ή χωρίς ηλεκτρική διέγερση, μεταφέρει τα ερεθίσματά του στα ειδικά όργανα, μέσω του αυτόνομου νευρικού συστήματος και σε ορισμένες περιπτώσεις του εγκεφάλου και σε άλλους ιστούς, με αποτέλεσμα να προκληθεί έκκριση ενδορφινών. Η αύξηση των ενδογενών οπιούχων (ενδορφινών) εξηγεί πώς είναι δυνατόν ο βελονισμός να ανακουφίζει από τον πόνο, την κατάθλιψη και τις αλλεργίες. Οι βιοηλεκτρικές ικανότητες των κυττάρων και των λειτουργιών των κυτταρικών μεμβρανών, δείχνουν τον ζωτικό ρόλο που παίζει η βιοηλεκτρική ενέργεια, για την επικοινωνία και τον έλεγχο διαφόρων οργάνων και συστημάτων στη διατήρηση της ζωής. Η κλασική θεωρία του βελονισμού βασίζεται στις αρχές του Yin (αρνητικό) και του Yang (θετικό) και στην κυκλοφορία της ζωτικής ενέργειας, που ονομάζεται Τσι. Η ζωτική ενέργεια, που δίνει ζωή στο ανθρώπινο σώμα και ευθύνεται με την παρουσία της για τη δραστηριότητα όλων των οργάνων, κυκλοφορεί σε συγκεκριμένους διαύλους, κανάλια ή αγωγούς που ονομάζονται μεσημβρινοί. Πρόκειται για νοητές ενεργειακές γραμμές στην επιφάνεια του σώματος, πάνω στις οποίες συναντάμε τα διάφορα σημεία βελονισμού. Σε κάθε μεσημβρίνο τα σημεία έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό - σχετίζονται όλα με το αντίστοιχο όργανο από το οποίο παίρνει την ονομασία του ο μεσημβρινός, π.χ. μεσημβρινός της καρδιάς. Πρέπει να κατανοήσουμε ότι η βιοηλεκτρική ισορροπία ροής στο σώμα μας επιφέρει και ψυχική ισορροπία, διότι επιτρέπει στην ενέργεια να κυκλοφορεί ελεύθερα και ανενόχλητα. Όταν δεν υπάρχει ισορροπία, προσβαλλόμαστε από ασθένειες.

Υπάρχουν διάφορες μορφές βελονισμού: Κλασικός ή σωματοβελονισμός, ωτοβελονισμός, ρινοβελονισμός, βελονισμός του χεριού, ηλεκτροβελονισμός. Τι μπορεί να θεραπεύσει ο βελονισμός; Πόνους (πονοκεφάλους, ημικρανίες κ.λπ.), ψυχοσωματικές παθήσεις (άνγος, αύπνιες, κ.λπ.) και διάφορες άλλες παθήσεις (παρέσεις προσωπικού νεύρου, ιλίγγους κ.ά.). Επίσης σήμερα εφαρμόζεται ο ηλεκτροβελονισμός για λίφτινγκ στο πρόσωπο.

*M.D., Ιατρός Βελονιστής - παραψυχολόγος Πρόεδρος Παγκύπριου Ομίλου Παραψυχολογίας

Απόφαση της ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου

Επαμεινώνδας vs Δήμος Λεμεσού

Του Χρίστου Κ. Μελιδν*

Με πρόσφατη απόφασή της ολομέλειάς του, το Ανώτατο Δικαστήριο κήρυξε άκυρη τη μη επιστροφή, από τον Δήμο Λεμεσού, απαλλοτριωθέντων κτημάτων στους πρώην ιδιοκτήτες τους, και δήλωσε ότι "παν το παραληφθέν ως προς τούτο δέον όπως εκτελεσθεί".

Με την απόφαση αυτή και με δεδομένο τον σεβασμό μου για το θεσμό του Ανωτάτου Δικαστηρίου, πιστεύω ότι τίθενται για προβληματισμό τα ακόλουθα θέματα: Το όλο πρόβλημα προέκυψε από απαλλοτρίωση ακινήτων από τον Δήμο Λεμεσού το 1961 και τελικά φαίνεται με την απόφαση αυτή να επιλύθηκε οριστικά (!) το 2012, ήτοι 51 χρόνια μετά από την απόφαση για απαλλοτρίωση. Πιστεύω ότι η πάροδος χρονικού διαστήματος πέραν του μισού αιώνα δεν απαιτεί να επιχειρηματολογησω για το ότι η πολιτεία έχει αποτύχει πλήρως, στην παρούσα περίπτωση, να παράσχει ένα σύστημα απονομής της δικαιοσύνης και διάγνωσης των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των διαδίκων μέσα σε εύλογο χρόνο. Είναι προφανής και αυταπόδεικτη, πιστεύω, αυτή η αποτυχία.

Μέχρι την πιο πάνω απόφαση, και ύστερα από επανειλημμένες προσφυγές των πρώην ιδιοκτητών, τα δικαστήρια, συμπεριλαμβανομένης και της ολομέλειας (με διαφορετική όμως σύνθεση) του Ανωτάτου Δικαστηρίου, επί του ίδιου θέματος αποφαινόταν συνεχώς υπέρ του δήμου και επομένως και υπέρ της μη επιστροφής των απαλλοτριωθέντων ακινήτων. Αυτές οι αποφάσεις εκδόθηκαν το 1980, το 1984, το 1985, το 1990 και το 2009. Αυτό, κατά την άποψή μου, είναι ενδεικτικό -αν όχι της κάποιας επικινδυνότητας που ενδεχομένως εμπεριέχουν οι δικαστικές αποφάσεις των δικαστηρίων μας- τουλάχιστον της αβεβαιότητας που αυτές τελικώς καλλιεργούν, λόγω της άκρας αντιφατικότητάς τους, και αυτό προς βλάβη τόσο των δικαιωμάτων των διαδίκων όσο και της αβεβαιότητας ως προς το ποιο είναι πραγματικά το ισχύον δίκαιο, αλλά και της δημιουργίας και πρόκλησης πολύ μεγάλων ζημιών, οικονομικών και άλλης φύσεως, οφειλομένων ακριβώς σε αυτή την αντιφατικότητα. Να αναφέρω μόνον ότι κατά τη διάρκεια αυτού του μισού αιώνα, ο Δήμος Λεμεσού, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις υπέρ του αποφάσεις, ανέπτυξε και έκαμε έργα αξίας άνω των ενός εκατομμυρίου ευρώ στα πιο πάνω ακίνητα, με γνώμονα πάντοτε τις ανάγκες των δημοτών του.

Στην υπό συζήτηση απόφασή του, το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθη ότι οι πρώην ιδιοκτήτες των απαλλοτριωθέντων ακινήτων μπορούσαν να επανέλθουν και πάλι στο δικαστήριο για το ίδιο θέμα, παρά την ύπαρξη των προηγούμενων τελεσίδικων αποφάσεων, και θεώρησε ότι τα κτήματα θα πρέπει να επιστραφούν, ενώ το ίδιο δικαστήριο, το 2006, στο πλαίσιο άλλης υπόθεσης (Ευθυμιάδης εναντίον Δημοκρατίας), αναφερόμενο στην ίδια την υπό συζήτηση υπόθεση, είχε αναφέ-

...λογα ανακρίπτεται το ερώτημα με ποιον τρόπο διαφυλάσσεται η αρχή της ασφάλειας δικαίου ως έκφανσης του κράτους δικαίου, όταν παρατηρείται μεταστροφή (!) της νομολογίας σε τέτοιον βαθμό, ώστε να μην είναι εφικτή η σταθερότητα και η προβλεψιμότητα των νομικών και πραγματικών καταστάσεων που έχουν νομίμως διαμορφωθεί μέσω των δικαστικών αποφάσεων. Είναι, ακόμη, κατά την άποψή μου, εκπληκτικό το γεγονός ότι, στην πρόσφατη αυτή απόφασή της, η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απεφάνθη ότι "πάν το παραληφθέν... δέον όπως εκτελεσθεί" τη στιγμή που τέτοια εξουσία δεν έχει. Η εξουσία που έχει το Ανώτατο Δικαστήριο, με βάση το άρθρο 146(4)(γ) του Συντάγματος, είναι ότι, σε παρόμοιες περιπτώσεις, αυτό που μπορεί να αποφασίσει είναι να κηρύξει ότι "παν το παραληφθέν εδεί να είχαν εκτελεσθεί", το οποίο, για τους γνωστός της ελληνικής γλώσσας, είναι κάτι το εντελώς διαφορετικό από το "δέον όπως εκτελεσθεί". Πρέπει να εκτελεσθεί" και "θα έπρεπε να είχαν εκτελεσθεί" δεν είναι το ίδιο.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι, στην τότε απόφαση της ολομέλειας στην υπόθεση Ευθυμιάδης, τρεις εκ των πέντε τότε δικαστών παρακάθισαν και στην ολομέλεια της υπό συζήτηση υπόθεσης. Και ενώ τότε, αξιολογώντας την υπόθεση Επαμεινώνδας έκριναν ότι αυτή διαφοροποιείτο από τη γενική αρχή η οποία καθιερώθηκε με την υπόθεση Ευθυμιάδης, σήμερα, έξι έτη μετέπειτα, διαφοροποίησαν την απόφασή τους κρίνοντας ότι υπάρχει υποχρέωση του δήμου για επιστροφή. Καμία αναφορά δεν γίνεται στην πρόσφατη αυτή απόφαση σε σχέση με τους λόγους διαφοροποίησης της σημερινής τους θέσης από την τοποθέτηση που είχαν στην υπόθεση Ευθυμιάδης, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα σημαντικό κενό στη λογική και στην αλληλουχία των αποφάσεων που αφορούν τη συγκεκριμένη υπόθεση. Εύ-

...Εν κατακλείδι, θα ήθελα να αναφέρω ότι, παρόλο που τα άρθρα 133(10) και 153(10) του Συντάγματος καθιερώνουν το ανεύθυνο του προέδρου και των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κατά την ενδίκηση των δικαστικών τους καθηκόντων, πιστεύω ότι δεν θα έπρεπε ποτέ να αφήνεται η εντύπωση ότι δυνατόν να εκλαμβάνεται ότι ισχύει κάτι τέτοιο στην κυριολεξία.

*Δικηγόρος

Στην Πάφο ανήκει αυτή η μεγάλη νίκη

Του Λάζαρου Ομήρου*

Πολιτισμός: Το σύνολο των τεχνικών και πνευματικών επιτευγμάτων του ανθρώπου ή άλλως τα υλικά και πνευματικά έργα, τα έθιμα, οι παραδόσεις, η μόρφωση, η παιδεία, η αισθητική, στοιχεία τα οποία διαμορφώνουν τον τρόπο ζωής των ανθρώπων κατά τόπους.

Ο ορισμός της έννοιας "πολιτισμός" όπως επεξηγείται στην "Βικιπαίδεια" δεν παρατίθεται καταχρηστικά. Κάθε άλλο. Παρατίθεται προκειμένου να αντιληφθεί εύκολα ο καθείς εξ ημών ότι η Πάφος όντως είχε το "πακέτο", αφού κατά γενική ομολογία η υποψηφιότητά της κατίσχυε αυτών των αντιπάλων πόλεων, τόσο της Λευκωσίας όσο και της Λεμεσού.

Η πιο πάνω διαπίστωση δεν αποτελεί μία εκ των υστέρων ασφαλή επιβεβαίωση των προβλέψεων ούτε και παρατίθεται προκειμένου να αποδείξει μία πολιτισμική ανωτερότητα, σε βαθμό παρεξηγήσεως.

Αντιθέτως. Από τη στιγμή που η Κύπρος εκαλείτο να προτείνει μία εκ των πόλεων της για Πολιτιστική Πρωτεύουσα για το έτος 2017, μοιραία η Πάφος δεν μπορούσε να μη θέσει δυναμικά την υποψηφιότητά της. Η ιστορία της Πάφου χάνεται μέσα στα χρόνια, στους αιώνες. Υπήρξε η πρωτεύουσα της Κύπρου επί Ρωμαϊκής Εποχής. Υπήρξε η πόλη στην οποία βασιλεύσε ο Αγαπήνορας, ένας εκ των αρχιστρατήγων του Τρωικού Πολέμου.

Στη μ.Χ. εποχή υπήρξε η πόλη στην οποία έγιναν από τον Απόστολο Παύλο οι πρώτες προσπάθειες διάδοσης του Χριστιανισμού. Πλήθος μνημείων απαράμιλλης γοητείας, όπως τα μωσαϊκά, το μεσαιωνικό κάστρο, οι κατακόμβες κ.α. δεικνύουν την χωροχρονική συνέχεια της πόλης και θυμίζουν ότι σ' αυτήν τη γωνιά της Μεσογείου Έλληνες, Άραβες, Βυζαντινοί, Φοίνικες, Μεσοποταμίοι συνέδεσαν ένα πολιτισμικό παζλ το οποίο διατηρείται μέχρι σήμερα.

Δεν θα ήταν υπερβολή να τονισθεί ότι είναι πραγματική τιμή για την Ευρώπη να έχει την Πάφο για Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Και

ευτυχώς που εκεί στην Ευρώπη τα πράγματα λειτουργούν αλλιώς. Και όχι όπως κάπου αλλού. Στον τόπο μας για παράδειγμα. Η υπερψήφηση της Πάφου από τους Ευρωπαίους-μέλη της επιτροπής αποδεικνύει και καταδεικνύει ότι στην ευρωπαϊκή κουλτούρα όλα είναι που μετρούν και όχι αυτά που κάποιιοι εδώ στην Κύπρο νομίζουν. Μετρά η κουλτούρα, η παρουσία μέσα στον χρόνο και όχι οι συμβολισμοί. Οι συμβολισμοί έχουν και αυτοί τη σημασία τους και μάλιστα μεγάλη σε άλλα επίπεδα. Όχι όμως σε αυτό του πολιτισμού.

Από τη στιγμή, λοιπόν, που η Λεμεσός, η οποία έχει να παρουσιάσει έναν από τους πιο ιστορικούς συνοικισμούς της αρχαιότητας (Αμαθούντα) τέθηκε στην πρώτη φάση νοκ-άουτ, η Πάφος έπαιξε ουσιαστικά χωρίς αντίπαλο, τουλάχιστον στο επίπεδο των Ευρωπαίων κριτών, όπως και διεφάνη εκ του αποτελέσματος.

Από τούδε και στο εξής τα μεθεόρτια και ο κουρνιαχτός πρέπει να κοπάσουν. Είναι η ώρα της συστράτευσης και της συλλογικής δουλειάς. Με πίστη στο υπέρτατο χρέος να ανταποκριθούμε στην ύψιστη τιμή και να προβάλουμε την πόλη μας σε κάθε γωνιά της Ευρώπης. Με στοχευμένο σχεδιασμό και συνετή κατανομή αρμοδιοτήτων. Να δράσουμε σε ένα καθεστώς πλήρους, ανεπιφύλακτης διαφάνειας στηριζόμενοι για άλλη μια φορά στους ανθρώπους-εθελοντές, τους ήρωες αυτούς της διπλανής πόρτας που μας έβγαλαν ήδη ασπροπρόσωπους.

Να αποφύγουμε κινδύνους και διολισθήσεις. Ο πολιτισμός είναι έννοια αιώνια, μία ανώτερη αξία. Και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο εμπορευματοποίησης από κανένα.

Ως εδώ τα πήγαμε περίφημα. Τώρα είναι η ώρα της δουλειάς, της ουσιαστικής εργασίας. Το 2017 δεν είναι τόσο μακριά. Και στο μεγάλο ραντεβού οφείλουμε να είμαστε πανέτοιμοι.

*Δημοτικός Σύμβουλος ΕΔΕΚ Πάφου

ΦΛΕΡΤΑΡΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΒΟΥΡΑ

Περί του γονιδίου του Αϊνστάϊν Της Μαρίας Τζιονί*

Εδώ και έξι μήνες ψάχνω απεγνωσμένα να βρω τον κάβουρά μου! Μα ο κάβουράς μου έχει καθεί! Έχει γίνει άφαντος! Στ' αλήθεια, πού έχει πάει; Μήπως έχει κρυφτεί πίσω από κανένα βράχο ή συνομιλεί με κάποια καβουρίνα ή με κάποιο Νεοπαρμυθούτσιο; Μήπως τον έχει κουράσει το φλερτ μαζί μου και τα έχει απομλήσει; Από το πολύ φλερτ με εγκατέλειψε, βγάζοντας το καβούκι του και δίνοντάς το σε μένα ως ενθύμιο για τις ωραίες στιγμές που περάσαμε μαζί. Τελικά, μου έμεινε το καβούκι, για να ξεδίνω, αλλά και να φλερτάρω. Το τοποθέτησα στο κομοδίνο. Για να του δώσω υπόσταση, έφερα τον ηλεκτρολόγο και ενσωμάτωσε στο καβούκι έναν λαμπράκι, μετατρέποντάς τον σε πορτατίφ. Το πορτατίφ διαθέτει αέρα καλοκαιρινό, χαρίζοντάς σε μένα ένα αίσθημα δροσιάς, που με κάνει πιο ανεκτική απέναντι σε ό,τι με βαραίνει. Δυστυχώς, όμως, δεν προσαρμόζεται στις δικές μου συνθήκες. Όποτε εγώ κοιμάμαι, το καβούκι Ξυπνά. Όποτε εγώ Ξυπνώ, αυτό κοιμάται. Ευτυχώς, όμως, υπάρχει και η στιγμή που είμαστε και οι δυο Ξύπνιοι. Τότε βρίσκουμε την ευκαιρία να αφηγηθούμε τις εντυπώσεις μας. Αυτή η καίρια στιγμή είναι η στιγμή που Ξυπνώ και περιμένω να ανσίσουν τα μάτια μου και να σηκωθώ από το κρεβάτι. Αντί να σβήσω το πορτατίφ, το αφήνω ανοικτό για ώρες, χωρίς να νοιάζομαι καθόλου για την εξοικονόμηση του ηλεκτρικού ρεύματος. Αντικρίζοντας το πορτατίφ, έρχονται στο μυαλό μου όλα εκείνα τα ξενύχτια, στα οποία μελετούσα μετά μανίας για να περάσω τις εξετάσεις και να αποκτήσει η Κύπρος ακόμη έναν επιστήμονα. Από πολύ παλιά έχει εδραιωθεί η αντίληψη ότι οι Κυπρίοι έχουν στο αίμα τους το γονίδιο του Αϊνστάϊν. Γι' αυτό όλοι οι έφηβοι στη νήσο δίνουν τον προσωπικό τους αγώνα, μήπως τους φύγει το γονίδιο και προσβάλουν τις φασίλιες τους αλλά και τους περίε. Στατιστικές δείχνουν ότι η νήσος μας έχει τους περισσότερους επιστήμονες σε αναλογία με τον πληθυσμό της. Αυτό ακριβώς αποδεικνύει ότι το γονίδιο του Αϊνστάϊν ρέει άθωφο στις φλέβες μας. Το παλεύουμε, δηλώνοντας ότι είμαστε ικανοί να ασχοληθούμε με ό,τι μας επιφυλάσσουν τα αποτελέσματα των εξετάσεων, γιατί στο ειδικό έντυπο με τις επιλογές δηλώσαμε ότι μπορούμε να σπουδάσουμε όλες τις επιστήμες, μπας και δεν περάσουμε στις πρώτες τρεις επιλογές. Άλλωστε, η νοοτροπία μας μας έκανε να συμβιβάζομαστε με ό,τι μας δίνουν.

*tzioni.maria@gmail.com